

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Ek/90/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119209118
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Svetlana Novyvedláková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119209118.7

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Bajkalská 19B, 826 58 Bratislava, IČO 36 062 235 proti povinnému E.. S. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX U. Q. XX, právne zastúpený FALIS & Partners, s. r. o., advokátskou kanceláriou, so sídlom Lermontovova 14, 811 05 Bratislava, IČO 51 769 654, o vymozenie 4.479,45 eur s prísl., vedenom súdnym exekútorom JUDr. Stachom Chladným, Exekútorský úrad Zvolen, Stráž 3/223, 960 01 Zvolen, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Ek/90/2019 zo dňa 31.03.2020 takto

rozhodol:

I. Sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Ek/90/2019 zo dňa 31.03.2020 **z a m i e t a**.

II. Oprávnený je **p o v i n ň ý** nahradiť povinnému trovy konania vo výške 181,44 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

o d ō v o d n e n i e :

1. V právnej veci účastníkov tunajší súd uznesením sp. zn. 17Ek/90/2019 zo dňa 31.03.2020, ktoré vydal vyšší súdny úradník, I. výrokom exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavil, II. výrokom oprávneného zaviazal nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 36,- eur v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia a III. výrokom povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že oprávnený vymáha od povinného regresný nárok za náhradu poistného plnenia poškodenému, ktorý vznikol pri dopravnej nehode, pri ktorej podľa Rozhodnutia o priestupku vydanom Okresným riaditeľstvom PZ v Bratislave II Č. p. ORP-P88/BAIIODI-2014-V zo dňa 26.02.2014 „Pri dopravnej nehode došlo k ľahkému zraneniu vodiča Dalibora Gajdoša podľa znaleckého posudku č. 132/2013 z odboru zdravotníctva s dobou liečenia do 7 dní“. Exekučným titulom je uznesenie Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 18C/261/2014 zo dňa 05.12.2016, ktorým bol medzi oprávneným a povinným schválený súdny zmier. Predmetom konania 18C/261/2014 a exekučného titulu je regresný nárok oprávneného vo výške 6.373,14 eur. Oprávnený poskytol z poistného garančného fondu poškodenej osobe Dalibor Gajdoš náhradu poistného plnenia. Exekučný titul, teda poskytnutá výška regresu - náhrada poistného plnenia bola poskytnutá tretej osobe - poškodenému vo výške 6.373,14 eur za: a.) Regres SP - nemocenské dávky: 290,40 eur b.) Posudok (zdr. stav): 220,- eur c.) Škoda na motorovom vozidle: 1.887,84 eur d.) Bolestné: 1.691,- eur e.) Ušlý zisk: 1.287,97 eur f.) Náklady liečenia: 35,60 eur g.) Regres zdravotnej poisťovne: 336,15 eur h.) Poštovné: 5,85 eur i.) Dolikvidácia - liečenie, ušlý zisk: 618,33 eur. Poškodenému Daliborovi Gajdošovi tak bola uhradená škoda v súvislosti s uvedenou dopravnou nehodou vrátane škody na zdraví. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 20dK/72/2017 zo dňa 20.06.2017, zverejnené v Obchodnom vestníku č. 121/2017 dňa 26.06.2017 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka S. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX U. Q. XX,

ktorému bol ustanovený správca podstaty Mgr. Robert Antal, so sídlom kancelárie Ul. Kl. Jarunkovej 2, 974 01 Banská Bystrica. Súd rozhodol o oddlžení povinného a vyzval veriteľov na prihlásenie pohľadávok, pričom účinky vyhlásenia konkurzu nastávajú odo dňa nasledujúceho po dni zverejnenia uznesenia v Obchodnom vestníku čiže od 27.06.2017. Oprávneným vymáhaná pohľadávka vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz. Dňa 10.10.2017 bol v Obchodnom vestníku č. 193/2017 v súlade s ust. § 167v ods. 1 ZoKR zverejnený Oznam o zrušení konkurzu z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu. Z tohto dôvodu sa konkurz končí a týmto oznámením sa konkurz zrušuje. Účinky oddlżenia ostávajú zachované.

3. Oprávnený (správne malo byť uvedené povinný) poukázal na § 61k ods. 2 a na § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, na § 166a zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZoKR“), na § 166c písm. d) ZoKR, na § 166e ods. 1, 2 ZoKR a § 121 ods. 3 zákona č. 40/1965 Zb. občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) a § 444 OZ, § 2 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o náhrade za bolesť a SSU“), § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“) a uviedol, že podľa judikatúry R34/2013 právo Slovenskej kancelárie poisťovateľov proti tomu, kto zodpovedá za škodu, na náhradu toho, čo za neho plnila (§ 24 ods. 7 zákona o PZP), je regresným právom a nie právom na náhradu škody. Toto regresné právo Slovenskej kancelárie poisťovateľov podlieha premlčaniu vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe (§ 101 Občianskeho zákonníka), ktorá začína plynúť odo dňa nasledujúceho po dni, kedy bolo poškodenému plnené. (Uz NS SR z 28. októbra 2011 sp. zn. 4 Cdo 284/2010). Nález Ústavného súdu SR z 31. januára 2019 sp. zn. IV. ÚS 377/2018: Regresná náhrada má plniť výchovný a nie likvidačný účel a má zohľadniť okolnosti, za ktorých došlo k vzniku škody. Primeranosť náhrady možno ustáliť skúmaním výšky sumy vyplatenej z titulu poistenia (pri zohľadnení, či ide o sumu konečnú alebo o sumu, ktorá sa v budúcnosti bude zvyšovať), zohľadnením okolností, za ktorých škoda vznikla a tiež skúmaním osobných, zárobkových a majetkových pomerov toho, kto škodu spôsobil. Až posúdením týchto troch komponentov možno dospieť k záveru o tom, či regresná náhrada je primeraná. Aplikácia dvoch komponentov - výšky plnenia a miery jej percentuálneho zníženia a okolností, za ktorých došlo ku škode - nie je dostatočným podkladom pre záver o primeranosti regresnej náhrady. Je nevyhnutné aplikovať súčasne aj tretí komponent, t. j. konkrétne pomery toho, kto škodu spôsobil, lebo len tak možno dosiahnuť účel regresnej náhrady. Skúmanie pomerov toho, kto škodu spôsobil, umožní primerane určiť výšku regresnej náhrady tak, aby plnila výchovný (odstrašujúci) účinok a vyhnúť sa tomu, aby výška regresnej náhrady nebola príliš nízka - keď nenaplní svoj účel a na druhej strane, aby nebola (ekonomicky) likvidačná. V súvislosti s uvedeným povinný poukázal na skutočnosť, že podľa znaleckého posudku poškodený utrpel pri dopravnej nehode ľahké zranenie podľa znaleckého posudku č. 132/2013 z odboru zdravotníctva s dobou liečenia do 7 dní. Okrem iného oprávnený požaduje aj regres za ušlý zisk vo výške 1.287,97 eur za neurčito vyjadrené „doliečenie a ušlý zisk“ vo výške 618,33 eur. V tomto prípade sa výška regresnej náhrady javí ako neprimerane vysoká pre ľahké poškodenia zdravia s dobou liečenia do 7 dní. Na druhej strane povinný prešiel konkurzom, ktorý bol zrušený pre nedostatok majetku. Majetkové pomery povinného v rámci poverenia sú exekútorovi známe.

4. Na základe uvedených skutočností oprávnený poskytol poškodenému regres, plnenie z garančného fondu za škodu spôsobenú dopravnou nehodou podľa zákona o PZP, za ktorú bol uznaný vinným povinný. Poškodený utrpel ľahké zranenie s dobou liečenia do 7 dní. Poškodený bol oprávneným náhradou poistného plnenia uspokojený a náhrada škody pri dopravnej nehode mu bola vyplatená. Na majetok povinného bol vyhlásený konkurz a súčasne bol oddlžený v zmysle ZoKR. Oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie z vykonateľnej pohľadávky voči povinnému (titulom súdneho zmiernu). Pohľadávka oprávneného vznikla pred „rozhodným dňom“ v zmysle ZoKR, teda pred mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz na majetok povinného. Oprávnený si uplatnil podstatnú časť vyplateného regresu. Povinný je toho názoru, že na pohľadávku oprávneného nie je možné hľadieť ako na pohľadávku zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví, ale ako na pohľadávku z regresného práva oprávneného. Účelom ZoKR v časti nedotknutých pohľadávok podľa § 166c ods. 1 písm. d) je ochrániť nárok na náhradu škody spôsobenú na zdraví pred oddlžením, aby na zdraví poškodené osoby nestratili možnosť domáhať sa svojich nárokov z takejto škody na zdraví vrátane príslušenstva.

Zákonodarca zvolil všeobecné znenie, pričom ho spojil v jednej vete aj s úmyselným konaním (ktoré sa týka najmä trestných činov). V predmetnej veci ide o osobitný prípad, keď škoda vznikla v súvislosti s dopravnou nehodou. V tomto prípade (dopravnej nehody) je poškodený chránený osobitným zákonom o PZP. Poškodený bol v plnej miere uspokojený z garančného fondu oprávneným. Zanikla tak pohľadávka zo škody, pričom zároveň vznikla pohľadávka z regresného práva. Povinný svoje tvrdenie opiera aj o judikatúru, konkrétne R34/2013 (Uz NS SR z 28. októbra 2011 sp. zn. 4 Cdo 284/2010), kedy Najvyšší súd riešil síce primárne otázku premlčania, avšak analogicky je možné právnu úvahu NS SR aplikovať aj na povahu pohľadávky identického účastníka (oprávneného - Slovenskej kancelárie poisťovateľov), podľa ktorého právo Slovenskej kancelárie poisťovateľov proti tomu, kto zodpovedá za škodu, na náhradu toho, čo za neho plnila (§ 24 ods. 7 zákona o PZP), je regresným právom a nie právom na náhradu škody, analogicky v aplikácii na charakter pohľadávky teda aj tomuto právu zodpovedá aj charakter pohľadávky, ktorá nie je zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví, ale z regresného práva - nároku a preto sa jedná o pohľadávku, ktorá môže byť uspokojená len v konkurze v zmysle § 166a ods. 1 ZoKR.

5. K veci navyše uviedol, že keďže sa jedná o špecifickú situáciu, je potrebné rozlišovať, ktoré jednotlivé pohľadávky oprávneného (z celej uplatnenej čiastky) môžu byť uspokojené iba v konkurze a ktoré uplatnené pohľadávky sú oddĺžením nedotknuté ako pohľadávky zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním. Oprávnený (správne malo byť uvedené povinný) nemá vedomosť o tom, ktoré pohľadávky si oprávnený uplatnil v exekučnom konaní, vychádza len zo žaloby, ktorú podal oprávnený v konaní na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. 18C/261/2014, ktoré sú uvedené v bode 5.1.2. tohto návrhu. Z tohto katalógu pohľadávok oprávneného sa pohľadávky zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví môže považovať len pohľadávka vyplatená za bolestné vo výške 1.691,00 eur. S uvedeným názorom korešponduje 4 ods. 2 zákona o PZP, ktorý vymedzuje pohľadávky, ktoré je poisťovateľ povinný platiť poškodenému z poistenia zodpovednosti, kde sú systematicky oddelené škody na zdraví a nákladov pri usmrtení od ušlého zisku a ostatných pohľadávok. Podľa § 444 OZ pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia V nadväznosti na to osobitný predpis, a to zákon o náhrade za bolesť a SSU definuje, čo je náhrada za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia. Náhrada za bolesť sa v zmysle predmetného zákona poskytuje za vytrpené bolesti, ktoré boli spôsobené v dôsledku poškodenia zdravia, jeho liečenia alebo odstraňovania jeho následkov. Oprávnený nahradil regresom bolestné vo výške 1.691,- eur, čiže v zmysle zákona uhradil v tejto sume za vytrpené bolesti, zároveň aj liečenie a odstraňovanie následkov poškodenia zdravia. Na základe vyššie uvedeného jedine bolestné môže byť pohľadávkou, ktorá má charakter zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví a teda by mohla byť poškodenému priznaná ako oddĺžením nedotknutá pohľadávka vrátane jej príslušenstva, tzn. úroku 5,25 % ročne, avšak len v tom prípade, ak by poškodený nebol odškodnený inak, čo v tomto prípade jednoznačne odškodnený bol. Ostatné uplatnené pohľadávky sú síce pohľadávky zo zodpovednosti zo škody, avšak nie zo škody zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví a preto sú to pohľadávky, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v zmysle § 166a ods. 1 písm. a). Preto povinný navrhol, aby súd exekučné konanie zastavil a zaviazal oprávneného zaplatiť povinnému trovy konania.

6. Oprávnený vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie poukázal na § 166c ods. 1 písm. d), na § 166c ods. 3, na § 167f ods. 1, na § 167f ods. 2 ZoKR a uviedol, že pohľadávka vznikla zo škody na zdraví poškodeného pri dopravnej nehode a oprávnený si vymáha túto škodu od povinného v zmysle § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. Navrhol, aby na základe uvedených skutočností súd návrh povinného na odklad a zastavenie exekúcie zamietol.

7. Následne vyšší súdny úradník konštatoval, že exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. dňom, v ktorom bol návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu. Exekučný súd je teda viazaný obsahom takýchto rozhodnutí (exekučných titulov) a musí z nich priamo vychádzať. V prípade, ak by existovali vady v čase priebehu základného konania, tie sa do exekučného konania neprenášajú. To znamená, že vytýkané nedostatky základného konania sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20Cdo/1940/2008). Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ide o najvšeobecnejšie formulované dôvody zastavenia exekúcie odvíjajúce sa aj od toho, že súd síce

ex ante preskúmava exekučný titul z úradnej povinnosti, avšak po začatí exekúcie sa môžu preukázať dôvody, pre ktoré ani nemala začať.

8. Súd po oboznámení sa s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, s vyjadrením oprávneného, s vyjadrením súdneho exekútora a ich všetkými prílohami zistil, že uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 20.06.2017 sp. zn. 2OdK/72/2017 zverejnené v Obchodnom vestníku č. 121/2017 dňa 26.06.2017 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka S. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. Q. XX, XXX XX U. Q., ktorému bol ustanovený správca podstaty Mgr. Robert Antal, so sídlom kancelárie Ul. Kláry Jarunkovej 2, 974 01 Banská Bystrica. V uvedenom uznesení súd zároveň rozhodol o oddĺžení povinného a vyzval veriteľov na prihlásenie pohľadávok, pričom účinky vyhlásenia konkurzu nastávajú odo dňa nasledujúceho po dni zverejnenia tohto uznesenia v Obchodnom vestníku, tzn. 27.06.2017. Dňa 10.10.2017 bol v Obchodnom vestníku č. 193/2017 v súlade s citovaným ustanovením § 167v ods. 1 ZoKR zverejnený Oznám o zrušení konkurzu z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu. Z tohto dôvodu správca oznámil, že konkurz sa končí a týmto oznámením sa konkurz zrušuje. Napriek tomu, že konkurz ako spôsob oddĺženia, bol zrušený, oddĺženie dlžníka nezaniklo a teda účinky oddĺženia sú naďalej zachované. V zmysle § 166f ZoKR sa oddĺženie ako také stane neúčinné a neuspokojené pohľadávky sa obnovujú len v tom v prípade, že by oddĺženie bolo zrušené pre nepoctivý zámer. Oddĺžením nedotknutou pohľadávkou je aj pohľadávka zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky. Pri škode na zdraví v zmysle § 4 ods. 2 písm. a) ZoPZP vzniká poškodenému podľa rozsahu škody právo na bolestné, odškodnenie za sťaženie spoločenského uplatnenia, náhrada za stratu na zárobok podľa § 445 OZ, náhrada za stratu na dôchodku a náhrada nákladov spojených s liečením.

9. Predmetom exekučného titulu je regresný nárok oprávneného vo výške 6.373,14 eur, nakoľko oprávnený v súvislosti s dopravnou nehodou z 04.10.2013 poskytol z poistného garančného fondu poškodenej osobe Dalibor Gajdoš poistné plnenie za: a.) Regres SP - nemocenské dávky: 290,40 eur b.) Posudok (zdr. stav): 220,- eur c.) Škoda na motorovom vozidle: 1.887,84 eur d.) Bolestné: 1.691,- eur e.) Ušlý zisk: 1.287,97 eur f.) Náklady liečenia: 35,60 eur g.) Regres zdravotnej poisťovne: 336,15 eur h.) Poštovné: 5,85 eur i.) Dolikvidácia - liečenie, ušlý zisk: 618,33 eur. Pohľadávka priznaná oprávnenému exekučným titulom bola uplatnená podľa § 24 ods. 7 ZoPZP. Súd poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.10.2011 sp. zn. 4Cdo/284/2010, podľa ktorého: „Podmienky občianskoprávnej zodpovednosti za škodu (§ 420 a nasl. Občianskeho zákonníka) a podmienky, za ktorých vzniká poisťovní právo proti poistenému na náhradu čiastok, ktoré zaplatila poškodenému z titulu zákonného poistenia, je treba rozlišovať. V danej veci nejde o nárok na náhradu škody vzniknutej poškodenému proti tomu, kto škodu spôsobil, ani o zákonnú cessiu tohto nároku poškodeného, ale o zvláštny postihový nárok. Podľa § 440 Občianskeho zákonníka, kto zodpovedá za škodu spôsobenú zavinením iného, má proti nemu postih. Citované ustanovenie upravuje nárok osobitnej povahy, ktorý nie je nárokom na náhradu škody, a nie je ani nárokom vyplývajúcim z bezdôvodného obohatenia, lebo ten, kto plnenie poskytol, bol naň zo zákona povinný, hoci škoda bola spôsobená zavinením iného. Podmienkou vzniku tohto nároku je skutočnosť, že nárok poškodeného zanikol v dôsledku plnenia osoby, ktorá tento nárok uplatňuje. Právo žalobkyne na tzv. postih (regres), nie je teda nárokom na náhradu škody ako nesprávne uviedol odvolací súd, ale má povahu originárneho nároku. Právo SKP proti tomu, kto zodpovedá za škodu, na náhradu toho, čo za neho plnila (§ 24 ods. 7 PZP), je regresným právom, a nie právom na náhradu škody.“ Nakoľko podľa ustálenej súdnej praxe najvyšších súdnych autorít vyjadrenej v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikovanom v zbierke pod číslom R 34/2013 nie je pohľadávka priznaná oprávnenému exekučným titulom pohľadávkou zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním ani príslušenstvom takejto pohľadávky, ale ide o pohľadávku regresnú, teda o pohľadávku priznanú oprávnenému na základe zvláštného postihového nároku (sui generis), nejde o nedotknutú pohľadávku podľa § 166c ods. 1 písm. d) ZoKR ako sa domnieva oprávnený.

10. Súd zistil, že vymáhaná pohľadávka vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz (t. j. pred 01.06.2017) a nepatrí medzi pohľadávky, ktoré sú oddĺžením nedotknuté, a teda môže byť uspokojená len vo vyhlásenom konkurze. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že sú splnené zákonné dôvody na zastavenie exekúcie a preto vyšší súdny úradník exekúciu v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavil, oprávneného zaviazal nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 36,- eur a povinnému náhradu trov exekučného konania nepriznal.

11. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil citujúc ust. § 45 ods. 1, § 61h ods. 1 písm. f), § 61k ods. 1, § 61k ods. 2, § 61k ods. 5, § 61l ods. 1, § 61l ods. 2, § 61l ods. 3, § 61l ods. 4, § 196, § 197 ods. 1, § 197 ods. 2, § 198 ods. 2, § 199a ods. 2, § 199c ods. 1 a § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, § 166 ods. 1, § 166a ods. 1, § 166b ods. 1, § 166c ods. 1, § 199e ods. 1, § 166e ods. 2, § 166f ods. 4, § 167a ods. 3, § 167f ods. 1, § 167f ods. 2, § 167v ods. 1 a § 167v ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, § 444 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 2, § 24 ods. 2 písm. b) a § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov a § 6, § 7 ods. 1, § 21 ods. 1, § 21 ods. 2, § 22 ods. 1 a § 22 ods. 2 vyhlášky č. 68/2017 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

12. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej uviedol, že sa nestotožňuje s názorom súdu, že v danom prípade ide o pohľadávku z regresu a nie o pohľadávku zo škody na zdraví. Má za to, že sa jedná o pohľadávku zo škody na zdraví a nič nebráni pokračovaniu vymáhania pohľadávky v exekučnom konaní. Zotrváva na všetkých argumentoch uvedených vo vyjadrení k návrhu na zastavenie exekúcie. Po citácii § 166c ods. 1 písm. d), § 166c ods. 3, § 167f ods. 1 a § 167f ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii oprávnený žiada, aby súd predmetné uznesenie zrušil a pokračoval vo vymáhaní pohľadávky prostredníctvom exekučného konania.

13. Povinný vo vyjadrení k sťažnosti oprávneného prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že oprávnený žiadnym právne relevantným spôsobom vo vyjadrení k návrhu na zastavenie exekúcie, ani v sťažnosti neuviedol dôvody, prečo by sa nemalo v danom prípade jednať o pohľadávku z regresu ale o pohľadávku škody na zdraví. Nikde v konaní neuviedol presvedčivé skutočnosti, argumenty a dôvody, ktorými by podporil svoje tvrdenie, resp. by relevantne vysvetlil, na základe čoho sa nejedná o pohľadávku z regresu, resp. o nárok osobitnej povahy. Naopak sám oprávnený dokonca používa terminológiu regresného nároku na označenie jedného zo svojich nárokov ako „regres“. Oprávnený v sťažnosti nenamieta postup súdu, ani zistený skutkový stav. Namíeta len právne posúdenie nároku avšak bez toho, aby bližšie zdôvodnil svoj odlišný názor. Odlišný právny názor účastníka konania neznamená dôvodnosť sťažnosti. Súd naopak dôkladne a vyčerpávajúcim spôsobom zistil skutkový stav a jeho skutkové zistenia zodpovedajú vykonaným dôkazom. Následne súd vec správne právne posúdil a na základe toho rozhodol v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou a aj podľa ustálenej súdnej praxe najvyšších súdnych autorít. Súd sa vo svojom odôvodnení riadne vysporiadal so skutkovými zisteniami, presvedčivo a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil svoj právny záver, prečo povahu pohľadávky považuje za regresný nárok, resp. za nárok osobitnej povahy. Súd sa vysporiadal s námietkami oprávneného a riade odôvodnil, prečo nejde o nedotknutú pohľadávku podľa § 166c ods. 1 písm. d) ZoKR. Súd vyčerpávajúcim spôsobom zdôvodnil logickými argumentmi, že právo SKP na tzv. postih (regres) nie je nárokom na náhradu škody, ale má povahu originárneho nároku, teda právo SKP proti tomu, kto zodpovedá za škodu, na náhradu toho, čo za neho plnila (§ 24 ods. 7 PZP), je regresným právom a nie právom na náhradu škody. Súd zároveň poukázal na judikatúru a ustálenú súdnu prax najvyšších súdnych autorít (vyjadrenej v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikovanom v zbierke pod číslom R 34/2013), ktoré je v súlade s jeho právnym názorom a správnym právnym posúdením veci. Povinný uznesenie súdu o zastavení exekúcie považuje za vecne správne, skutkový stav náležite zistený, následne súdom aplikovaný správny právny predpis, odôvodnenie za jasné, určité, zrozumiteľné a vyčerpávajúce, ktorým sa súd vypořiadal so všetkými tvrdeniami a námietkami procesných strán. Povinný považuje sťažnosť oprávneného za nedôvodnú a navrhuje súdu, aby súd sťažnosť zamietol a povinnému priznal náhradu trov exekučného konania vo výške 242,04 eur za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a vyjadrenie k sťažnosti oprávneného).

14. Podľa § 200 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

15. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie,

proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

16. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

17. Podľa § 239 ods. 1 a 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

18. Podľa § 243 CSP v sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha.

19. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

20. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

21. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

22. Podľa § 24 ods. 7 prvá veta zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov kancelária má právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa odseku 2 písm. a), b), f) a g), na náhradu toho, čo za neho plnila.

23. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného nie je dôvodná. Súd v rozhodnutí vydanom vyšším súdnym úradníkom v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení v dostatočnej miere a vecne správne odôvodnil, prečo pohľadávku oprávneného nie je možné považovať za pohľadávku oddĺžením nedotknutú podľa § 166c ods. 1 písm. d) ZoKR, pričom oprávnený ani vo vyjadrení k návrhu na zastavenie exekúcie, ani v sťažnosti okrem citácie zákonných ustanovení riadne právne nezodpovedal, prečo má za to, že v prípade vymáhanej pohľadávky sa jedná o pohľadávku zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví. Súd len na potvrdenie správnosti napadnutého uznesenia uvádza, že v prípade oprávneného (žalobca v základnom konaní) ide o priame jeho právo uplatňované v zmysle § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, teda právo postihu - regresné právo, ktoré je hmotno-právnym nárokom oprávneného voči osobám zodpovedajúcim za vzniknuté náklady zavineného protiprávneho konania treťou osobou (v prejednávanej veci povinným, resp. žalovaným v základnom konaní) uhradiť spôsobom stanoveným v osobitnom zákone a nejedná sa o nárok na náhradu škody, ale o regresný nárok. Uvedený názor, že právo postihu (tzv. regresné právo) je originárnym právnym nárokom poisťovne voči osobám zodpovedajúcim za škodu, keď túto škodu musela poisťovňa (kancelária poisťovateľov) uhradiť z iného dôvodu (z dôvodu spôsobenia škody treťou osobou) spôsobom upraveným v osobitnom zákone a teda nie je nárokom na náhradu škody podporujú okrem vyšším súdnym úradníkom uvedeného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 34/2013 aj ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. 3Cdo 16/2002 alebo sp. zn. 2Cdo/343/2009 ako aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25Cdo/1468/2007, sp. zn. 23Cdo/452/2010, sp. zn. 25Cdo/799/2006, či rozhodnutia odvolacích súdov (napr. rozhodnutia Krajského súdu Žilina sp. zn. 5Co/218/2012 a sp. zn. 6Co/386/2013, Krajského súdu Trenčín sp. zn. 5Co/365/2010, Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 13Co/195/2003). Vo všetkých týchto rozhodnutiach, aj keď sa týkali nároku zdravotnej poisťovne, resp. otázky premlčania, sa ustálil jednoznačný záver, z ktorého vyplýva, že právo poisťovne na úhradu vyplatených nákladov spôsobených zavineným konaním nie je právom na náhradu škody, ale špeciálnym regresným nárokom. Vyšší súdny úradník preto správne postupoval, keď exekúciu zastavil podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, keďže vymáhateľnosti exekučného titulu bráni oddĺžovací konkurz vyhlásený na majetok povinného, v dôsledku ktorého sa pohľadávka oprávneného stala nevymáhateľnou. Sudca sa stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí a keďže ani v priebehu konania o sťažnosti

sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovvej časti uznesenia a sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Ek/90/2019 zo dňa 31.03.2020 zamietol.

24. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

25. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

26. Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena vecí alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota vecí, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

27. Podľa § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

28. Súd v zmysle § 199a ods. 2 Exekučného poriadku priznal povinnému voči oprávnenému nárok na náhradu trov jeho zastúpenia v súvislosti s jeho návrhom na zastavenie exekúcie, a to v súvislosti s jeho vyjadrením k sťažnosti oprávneného proti uzneseniu sp. zn. 17Ek/90/2019 zo dňa 31.03.2020, ktorým súd vyhovel jeho návrhu a exekúciu zastavil, spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby á 80,51 eur (súd priznal právnenému zástupcovi oprávneného odmenu len vo výške 80,51 eur a nie ako si uplatnil oprávnený vo výške 110,40 eur, nakoľko tarifnou hodnotou vecí je výška vymáhanej pohľadávky v exekučnom konaní uvedená v poverení 4.479,45 eur a nie suma 6.373,14 eur), a to prevzatie a príprava zastúpenia a písomné podanie na súd - vyjadrenie k sťažnosti a k tomu prináležiaci režijný paušál vo výške 1 x 9,80 eur za úkon právnej služby v roku 2019 + 10,62 eur za úkon právnej služby v roku 2020 (súd priznal náhradu režijného paušálu za úkon prevzatie a príprava zastúpenia vo výške 9,80 eur a nie ako si uplatnil právny zástupca vo výške 10,62 eur, nakoľko úkon právnej služby bol vykonaný v roku 2019, keďže povinný udelil plnomocenstvo na zastupovanie právnenému zástupcovi dňa 04.10.2019), spolu suma 181,44 eur. Súd má za to, že oprávnenému možno dôvod zastavenia pričítať, keďže si v konaní uplatňoval nevymáhateľnú pohľadávku a z tohto dôvodu bola exekúcia zastavená a preto súd zaviazal oprávneného nahradiť povinnému trovy konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.